

OFFICIUM SS. MI SACRAMENTI.

Quod Feria v. cujusque Hebdomade extra tempus Adventus, Quadragesimæ, & Vigiliarum non impediatur Officio novem Lectionum etiam translato, fieri potest sub ritu Semiduplici ab omnibus, qui in Regnis suæ Majestatis, Dominiis, & Statibus hæreditariis Augustissimæ Domus Austriacæ ad Horas Canonicas tenentur, ex concessione Clementis XI.

Extra Tempus Paschale omnia ut infra; sed tempore Septuagesimæ & Sexagesimæ omittitur ubique Alleluia: tempore autem Paschali, in quo tres Psalmi cujuslibet Nocturni dicuntur sub unica Antiphona, ad Invitatorium, Antiphonas VV. & RR. ad Matutinum additur unum Alleluia ubi non habetur; ad RR. verò breviorum Horarum adduntur duo Alleluia, & ad VV. unum.

AD VESPERAS,

Antiphona.

Sacerdos in æternum Christus Dominus secundum ordinem Melchisedech, panem & vinum obtulit. **Psalmus.** Dixit Dominus. 100. **Antiphona.** Miseratus est eam dedit timéntibus se in memoriam suorum mirabilium. **Psalmus.** Confitebor. 101. **Antiphona.** Calicem salutáris accipiam, & sacrificabo hostiam laudis. **Psalmus.** Credidi. 103. **Antiphona.** Sicut novella olivarum, Ecclesiæ filii sint in circuítu mensæ Domini. **Psalmus.** Beati omnes. 108. **Antiphona.** Qui pacem ponit fines Ecclesiæ, frumenti adipe satiat nos Dominus. **Psalmus.** Lauda Jérusalem Dominum. 117.

Capitulum.

1. Cor. 11. e
Fratres: Ego enim accépi à Domino quod & tradidi vobis, quóniam Dominus Jesus in qua nocte tradebatur, accepit panem, & gratias agens frégit, & dixit: Accipite, & manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradé-

tur: hoc facite in meam commemorationem.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi Corporis mysterium, Sanguisque pretiósi, Quem in mundi pretium Fructus ventris generósti Rex effudit géntium. Nobis datus, nobis natus Ex intacta Virgine, Et in mundo conversátus, Sparsó Verbi sémine, Sui moras incolátus Miro clausit ordine.

In supræmæ nocte cenæ Recumbens cum fratribus, Observatâ lege plenè Cibis in legalibus, Cibum turbæ duodénæ Se dat suis manibus.

Verbum caro, panem verum Verbo carnem efficit; Fitque sanguis Christi mérum, Et si sensus deficit, Ad firmándum cor sincerum Solâ fides sufficit.

Tantum ergo Sacraméntum Venerémur cernui:

Et antiquum documéntum Novo cedat ritui: Præstet fides suppléméntum Sénsuum defectui. Genitóri, Genitóque Laus & jubilatio, Salus, honor, virtus quoque Sit & benedictio: Procedénti ab utróque Compar sit laudatio. Amen.

V. Panem de cælo præstitisti eis.
R. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnificat, Antiphona.

O quam suavis est, Dómine, spíritus tuus, qui ut dulcedinem tuam in filios demonstráres, pane suavissimo de cælo præstito, esuriéntes replens bonis, fastidiosos divites dimittens inanes.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili Passiõnis tuæ memoriám reliquisti: tribue quæsumus, ita nos Corporis & Sanguinis tui sacra mysteria venerári; ut redemptiõnis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti, &c.

Ad Completerium, & per Horas, in fine Hymnorum dicitur Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum, Invitatorium. Christum Regem adorémus dominántem Géntibus: Qui se manducántibus dat spíritus pinguedinem. **Psalm.** Venite, exultémus. 1.

Hymnus.

Sacris solémnilis juncta sint gáudia, Et ex præcórdiis sonent præcónia;

Recédant vétéra, novâ sint ómnia, Corda, voces, & ópera. Noctis recólitur cœna novíssima, Qua Christus créditur agnum, & ázyna.

Decisse fratribus, juxta légitima Priscis indulta pátribus.

Post agnum typicum expletis epulis, Corpus Dominicum datum discipulis,

Sic totum ómnibus, quod totum singulis,

Ejus fatémur máribus.

Dedit fragilibus cõporis fœculum, Dedit & tristibus sãnguis poculum,

Dicens, Accipite quod trado vasculum,

Omnes ex eo bibite.

Sic sacrificium istud instituit, Cujus officium committit vóluit Solis Presbyteris, quibus sic congruit,

Ut sumant, & dent cæteris. Panis Angélicus fit panis hóminum,

Dat panis cœlicus figúris términum:

O res mirábilis, manducat Dóminum

Pauper, servus, & húmilis. Te trina Déitas, unaque póscimus,

Sic nos tu visita, sicut te cõlimus: Per tuas sémitas duc nos quò tendimus,

Ad lúmen, quam inhábitas. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona. Fructum salúterum gustándum dedit Dóminus mortis suæ tempore.

Psalmus. Beátus vir. 2. **Antiphona.** A fructu fruménti & vini multiplicati fideles in pace Christi requiescunt. **Psalmus.** Cum invocarem. 119. **Antiphona.** Communióne cælicis, quo Deus ipse sumitur, non vitulorum sanguine, congregávit eos Dóminus. **Psalmus.** Con-

serva me Dómine. 8. **V.** Panem de cœli dedit eis, alleluia. **R.** Panem Angelórum manducávit homo, alleluia. Pater noster. **Absolut.** Exaudi Dómine. **V.** Jube domne. **Benedictio.** Benedictione perpétua.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

R. Immolábit hædum multitudó filiórum Israël ad vespéram Paschæ: * Et edent carnes, & azymos panes. **V.** Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur in azymis sinceritátis & veritátis. Et edent. **Benedictio.** Unigénitus Dei Filius.

R. Comedétis carnes, & saturabimini panibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. **V.** Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est panis. **Benedictio.** Spiritus Sancti grátia.

R. Respéxit Elias ad caput suum subcinericium panem: qui surgens comédit, & bibit: * Et ambulávit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei. **V.** Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit. Glória Patri. Et ambulávit.

In secundo Nocturno, Antiphona. Memor sit Dóminus sacrificii nostri, & holocaustum nostrum pingue fiat. **Psalmus.** Exaudiat te Dóminus. 12. **Añs.** Parátur nobis mensa Dómini, adversus omnes, qui tribulant nos. **Psalmus.** Dóminus regit me. 26. **Añs.** In voce exultationis resonent epulantes in mensa Dómini. **Psalmus.** Quemadmodum desiderat. 52. **V.** Cibávit illos ex adipe fruménti, alleluia. **R.** Et de petra melle saturávit eos, alleluia. Pater noster. **Absolutio.** Ipsius pietas. **V.** Jube domne. **Bened.** Deus Pater omnipotens.

MENSIBUS NOVEMBRI ET DECEMBRI.

In secundo Nocturno.

Sermo beati Cyrilli Episcopi Jerosolymitani.

Catechesi Mistagog. 4.

Lectio iv.

Ipsa beati Pauli doctrina abunde sufficere videtur, ut certam vobis de divinis mysteriis fidem faciat, quibus digni redditi, concorporei, ut ita dicam, & consanguinei Christi facti estis. Ipse enim modò clamábat, quòd in nocte quâ tradebátur Dóminus noster Jesus Christus, accipiens panem, & grátias agens, fregit, & dedit discipulis suis, dicens: Accipite, & manducate: hoc est corpus meum. Et accipiens cálicem, & grátias agens, dixit: Accipite, & bibite: hic est sanguis meus. Cum igitur ipse de pane pronuntiáverit, ac dixerit: Hoc est corpus meum: quis audébit deinceps ambigere? & cum idem ipse tam asseveránter dixerit: Hic est sanguis meus: quis unquam dubitáverit, ut dicat non esse ejus sanguinem?

R. Cœnantibus illis accepit Jesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, & ait: * Accipite, & comédite: hoc est corpus meum, alleluia. **V.** Dixerunt viri tabernáculi mei: Quis det de carnibus ejus, ut saturémur? Accipite. **Benedictio.** Christus perpetue.

Lectio v.

Aquam olim in vinum convertit in Cana Galilee, quod habet quamdam cum sanguine propinquitatem: & eum parum dignum existimábitis, cui credámus quòd vinum in sanguinem transmutárit? Ad eas nuptias, quibus cõpora copulantur, vocátus, præter opinionem omnium hoc fecit miraculum: &

non multò magis sic eum corpus & sanguinem suum fruenda nobis donasse persuásium firmiter habebimus, ut ea cum omni certitudine tamquam corpus ipsius, & sanguinem sumámus? Nam in specie panis dat nobis corpus, & in specie vini dat nobis sanguinem: ut cum sumpseris, gustes corpus & sanguinem Christi factus ejusdem corpóris & sanguinis particeps. Sic enim efficitur Christifera, hoc est, Christum in corpóribus nostris feréntes, cum corpus ejus & sanguinem in membra nostra recipimus: sic secundum beatum Petrum, diviniæ naturæ consórtes reddimur.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sanguine: * Hoc facite in meam commemoratióem, alleluia. **V.** Memoria memor ero, & tabescet in me ánima mea. Hoc facite. **Benedictio.** Ignem sui amoris.

Lectio vi.

Olim cum Judæis Christus disserens, nisi manducaveritis, inquit, carnem meam, & biberitis meum sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fuerant, non spiritaliter accepissent, offénsi abiérunt retrò putábant enim, quòd eos ad manducandas carnes hortaretur. Erant & in veteri Testaménto panes propositionis: verum illi cum fuerint veteris Testaménti, finem jam accepérunt. In novo verò Testaménto, panis est cœlestis, & cálix salutáris, qui & animam & corpus sanctificat. Quamòbrem non sic hæc attendas velim, tamquam sint nudus & simplex panis, nudum & simplex vinum: corpus enim sunt & sanguis Christi. Nam etiam si sensus illud tibi renúntiat, fides tamen te confirmet. Ne júdices rem

Pars Hyemalis.

ex gustu: sed te citra ullam dubitationem fides certum reddat, quòd sis dignus fides, qui corpóris & sanguinis Christi particeps heres.

R. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducáverunt manna in deserto, & mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso manducet, non moriátur, alleluia. **V.** Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est. Glória Patri. Hic. MENSE JANUARIO.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Thomæ Aquinatis. In Opusculo 57.

Lectio iv.

Imménsa diviniæ largitátis beneficia, exhibita populo christiáno, inæstimabilem ei conferunt dignitatem. Neque enim est, aut fuit aliquando tam grandis natió, quæ hæbeat deos appropinquantes sibi, sicut adest nobis Deus noster. Unigénitus siquidem Dei Filius, suæ divinitátis volens non esse particeps, naturam nostram assumpsit, ut homines deos faceret, factus homo. Et hoc insuper, quod de nostro assumpsit, totum nobis contulit ad salutem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatióne in ara crucis hostiam obtulit Deo Patri: sanguinem suum fudit in pretium simul & lavacrum: ut redempti à miserabili servitute, à peccátis omnibus mundarémur. Ut autem tanti beneficii júgis in nobis maneret memoria, corpus suum in cibum, & sanguinem suum in potum, sub specie panis & vini suméndum, fidelibus dereliquit.

R. Cœnantibus illis. cciv.

Lectio v.

Opretiosum & admirándum convivium, salutiferum, & omni suavitate replétum! Quid enim hoc

convivio pretiosius esse potest? in quo non carnes vitulorum & hircorum, ut olim in lege, sed nobis Christus sumendus proponitur verus Deus. Quid hoc sacramento mirabilius? In ipso namque panis & vinum in Christi corpus & sanguinem substantialiter convertuntur: ideoque Christus Deus, & homo perfectus sub modici panis & vini specie continetur. Manducatur itaque a fidelibus, sed minime laceratur: quinimmo, diviso Sacramento, sub qualibet divisionis particula integer perseverat. Accidentia autem sine subjecto in eodem subsistunt, ut fides locum habeat, dum visibile invisibiliter sumitur aliena specie occultatur: & sensus a deceptione reddantur immunes, qui de accidentibus iudicant sibi notis.

R. Accipit Jesus calicem. ccv.

Lectio vj.

NUllum etiam Sacramentum est isto salubrius, quo purgantur peccata, virtutes augentur, & mens omnium spiritualium charismatum abundantia impingatur. Offertur in Ecclesia pro vivis & mortuis: ut omnibus prosit quod est pro salute omnium institutum. Sua virtutem denique huius Sacramenti nullus exprimere sufficit, per quod spiritualis dulcedo in suo fonte gustatur: & recollitur memoria illius, quam in sua passione Christus monstravit excellentissimam charitatis. Unde ut artius huius charitatis immensitas fidelium cordibus infunderetur: in ultima cena, quando Pascha cum discipulis celebrato, transiurus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc sacramentum instituit, tamquam passionis suae memoriale perenne, figurarum veterum impletivum, miraculorum ab ipso fac-

torum maximum; & de sua tristitatis absentia solatium singularae reliquit.

R. Ego sum panis vitae. ccv.

MENSE FEBRUARIO.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia 61. ad populum Antioch.

Lectio iv.

Necessarium est, dilectissimi, mysteriorum discere miraculum, quodnam sit, & quare sit datum, & quae ejus rei utilitas. Unum corpus efficitur: membra, inquit, ex carne ejus, & ex ossibus ejus sequamur autem initiati, quae dicuntur. Ut itaque non tantum per charitatem hoc flamus, verum etiam ipsa re, in illam miscemur carnem: hoc namque per escam efficitur, quam largitus est nobis, volens ostendere desiderium quod erga nos habet. Propterea semetipsum nobis immiscuit, & corpus suum in nos contemperavit, ut unum quid simus tamquam corpus capiti coaptatum: ardentem enim amantium hoc est.

R. Cenantibus illis. cciv.

Lectio v.

Tamquam leones igitur ignem spirantes ab illa mensa recedamus, facti diabolo terribiles, & caput nostrum mente revolentes, & charitatem, quam erga nos ostendit. Nam parentes quidem aliis saepe filios tradunt alendos: ego autem, inquit, non ita; sed carnis meipsum vobis appono, vos omnes generosos esse volens, & spem bonam de futuris vobis praebens: quippe qui vobis hic meipsum tradidi: multo magis id in futuro faciam. Volui frater vestri fieri, carni propter vos & sanguini communicavi vobis vicissim

ip-

ipsam carnem & sanguinem, per quae cognatus vester factus sum, trado.

R. Accipit Jesus. ccv.

Lectio vj.

Atendamus itaque nobis ipsis, dilectissimi, talibus fruentes bonis, & cum aliquid turpe dicere voluerimus, vel nos ab ira corripi viderimus, vel alio quopiam hujusmodi vitio, consideremus quibus facti sumus digni: talisque cogitatio nobis irrationabilium motuum sit correctio. Quotquot igitur huius participes corporis efficitur, quotquot sanguinem degustamus, cogitemus, quod illum sursum sedentem, qui ab Angelis adoratur in corruptibili vicinis virtuti, hunc degustamus. Hei mihi, quot ad salutem nobis via! Nos corpus suum effecit, nobis suum communicavit corpus; & horum nos nihil a malis avertit.

R. Ego sum panis vitae. ccv.

MENSIBUS MARTIO ET APRILIS.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Hom. 60. ad populum Antioch.

Lectio iv.

Quoniam verbum dicit: Hoc est corpus meum: & assentiamur, & credamus, & intellectibus ipsum oculis intueamur. Nihil enim sensibile nobis Christus tradidit, sed sensibilibus quidem rebus, ac omnia intelligibilia. Item & in Baptismate: per rem, nempe sensibilem aquam, donum confertur: intelligibile vero quod perficitur, generatio & renovatio. Si enim incorporeus esses, nuda & incorporea tibi dedisset ipse dona: sed quoniam anima corpori connecta est, in sensibilibus intelligibilia tibi praebet. Quot nunc dicunt:

Vellem ipsius formam aspicere, figuram, vestimenta, calceamenta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum manducas. Et tu quidem vestimenta cupis videre: ipse vero tibi concedit non tantum videre, verum & manducare, & tangere, & intra te sumere.

R. Cenantibus illis accipit. cciv.

Lectio v.

Igitur accedat nemo cum nausea, nemo resolutus, omnes accensi, omnes ferventes, & excitati. Nam si Iudaei stantes, & calceamenta in pedibus habentes, & baculos manibus gestantes, agnum cum festinatione comedebant, te multo magis oportet esse solertem. Nam illi quidem in Palestina erant profecturi, & propterea viatorum figuram habebant; tu vero debes in caelum migrare. Quapropter in omnibus oportet te vigilare: nec enim parva pena proponitur indignae mentibus. Cogita quantum adversus proditorem indignaris, & contra eos qui illum crucifixerunt: itaque considera, ne tu quoque sis reus corporis & sanguinis Christi. Illi sanctissimum corpus occiderunt, tu vero polluta discipulis anima post te beneficia. Neque enim illi satis fuit hominem fieri, colaphis caedi, & crucifigi: verum & semetipsum nobis commiscet, & non fide tantum, verum & ipsa re nos suum efficit corpus.

R. Accipit Jesus calicem. ccv.

Lectio vj.

Quo non oportet igitur esse priorem, tali fruente sacrificio? quo solari radio non splendidiorem manum, carnem hanc dividenter? os quod igni spiritali repletur, linguam quae tremendo nimis sanguine rubescit? Cogita quali sis insignitus honore, quali

mensa fruâris. Quod Angeli videntes horrêscunt, neque liberè audient intueri propter emicantem inde splendorem; hoc nos pascimur, huic nos unimur, & facti sumus unum Christi corpus, & una caro. Quis loquétur poténtias Dómini auditas faciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pascit crudèrè? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dólentes, filios aliis tradunt nutricibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos próprio sanguine pascit, & per ómnia nos sibi coagmentâs.

R. Ego sum panis vitæ. ccv.

MENSIBUS MAJO ET JUNIO.

In secundo Nocturno.

De Sermone Sancti Joannis Chrysostomi.

Lectio iv.

Ex eadem Homilia 60.

UNicuique fidélium Christus semetipsum per mysteria commiscet, & quos genuit, per semetipsum enútrit, nec álteri tradit: per hoc tibi rursum persuadens, quòd carnem tuam assumpsit. Ne torpéamus igitur tanta digni charitate & honóre putati. Nonne videtis quantam promptitudine parvuli papillas capiunt, & quanto impetu lábia uberibus infigunt? Accedamus cum tanta nos quoque alacritate ad hanc mensam, & ad líbera pòculi spiritalis: quinimò cum longè majori trahamus, tamquam infantes lactentes, spiritus grátiam: & unus sit nobis dolor hac esca privári. Non sunt humanæ virtútis ópera, hæc quæ proponuntur: qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenemus locum, qui verò sanctificat ea & immutat, ipse est. Nullus itaque Ju-

das assístat, nullus avârus: nam tales mensa non suscipit. Si quis est discipulus, adsit: ait enim: Cùm discipulis meis facio Pascha. Hæc est illa mensa, & minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hæc autem homo perficit, verum & hæc ipse quoque.

R. Cenántibus illis. ccv.

Lectio v.

INhumânis accédât nemo, nemo crudélis & immiséricors, nemo prorsus immundus. Hæc ad communicantes dico, & ad vos ministrantes. Nam & ad vos sermóne convértere necessarium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuatis. Non parva vobis imminet ultio, si quemquam illius culpe conscii, hujus mensæ participem esse concedatis: sanguis ejus de mánibus vestris exquirétur: sive quis dux militiae sit, sive præfectus, sive princeps diadémate coronátus, indignè autem accédât, próhibe; majórem illo potestatem habes. Propterea vos Deus hoc insignívit honóre, ut talia discernatis. Hoc vestra dignitas est, hoc securitas, hoc omnis coronâ, non ut albam & splendéntem tunicam circumeatis induti. Verum & tu láice, cùm sacerdotem videris offeréntem, ne ut sacerdotem esse putes hoc faciéntem, sed Christi manum invisibiliter exténsam.

R. Accépit Jesus cálicem. ccv.

Lectio vi.

AUdiâmus igitur & sacerdotes & súbditi, quali esca facti sumus digni: audiâmus & horréamus. Sanctis cáribus suis nos dedit impléri, semetipsum appósuit immolátum. Quanam igitur erit nobis excusatio, cùm talibus pasti, talia peccémus, cùm lupi fiamus. Agnum comedentes, cùm tanquam oves pasti, more leónum diripiámus?

mus? Hoc enim mysterium non à rapina tantum, verum & ab omni vel tenui inimicitia purum esse pénitus jubet: est enim pacis mysterium. Judæis quidem annuatiim propriorum monumenta beneficiórum sollemnitates Deus alligávit: tibi verò singulis diébus per hæc mysteria. Nullus itaque Judas hanc mensam peat, nullus Simon. Hi namque duo propter avaritiam perierunt: hoc igitur bárathrum fugiámus.

R. Ego sum panis vitæ. ccv.

In tercio Nocturno, Antiphona.

Introibo ad altare Dei: summam Christum, qui renóvat juventutem meam. **Psalm.** Jústicia me Deus. 57. **Antiphona.** Cibávit nos Dóminus ex adípe fruménti, & de petra, melle saturávit nos. **Psalm.** Exultate Deo. 79. **Añs.** Ex altári tuo, Dómine, Christum sumimus: in quem cor & caro nostra exultant. **Psalmus.** Quam dílecta tabernácula. 80. **V.** Edúcas panem de terra, alleluia. **R.** Et vinum lætificet cor hóminis, alleluia. Pater noster. **Absolut.** A vinculis. **V.** Jube domne. **Benedictio.** Evangélica lectio.

MENSIBUS NOVEMBRI ET DECEMBRI.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij.

Cap. 6. f.

IN illo tempore: Dixit Jesus tuis Judæórum: Caro mea, verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus. Et reliqua.

Homilia Sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 4. in Joannem cap. 17.

Qui manducat, inquit, carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego vivo in illo. Sicut enim si quis liquefactæ ceræ aliam ceram infuderit, alteram cum altera per totum com-

miscet necesse est: sic qui carnem & sanguinem Dómini recipit, cum ipso ita conjungitur, ut Christus in ipso, & ipse in Christo inveniat. Simili quodam modo apud Mattheum compéris: Simile est, inquit, regnum celórum fermento, quod acceptum abscondit mûlier in farinæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, fermenti totam massam fermentat: sic parvula benedictio totum hóminem in seipsam attrahit, & suâ grátia replet: & hoc modo in nobis Christus manet, & nos in Christo.

R. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo, alleluia. **V.** Non est álta náto tam grandis, quæ hæbeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet. **Benedict.** Divinum auxilium.

Lectio viij.

NOS verò, si vitam æternam cónsequi vólumus, si largitorem immortalitatis habere in nobis desiderámus ad recipiendam benedictionem libenter concurrámus: caveámusque ne locum láquei damnosam Religiónem diabolus nobis præténdat. Rectè (inquit) dicis: scriptum tamen esse non ignorámus, judicium sibi comédere atque bibere illum, qui de pane comedit, & de cálice bibit indignè. Ego igitur probò meipsum, & indignum invénio. Quando igitur, quicumque tu es qui ista dicis, dignus eris? quando Christo teipsum offeres? Nam si peccándum indignus es, & peccáre non si desinis (quis enim delicta intélligit? secundum Psalmistam) expers omnino eris vivificæ hujus sanctificationis.

R. Misit me vivens Pater & ego vivo propter Patrem: Et qui manducat me, vivet propter me, alleluia. **V.** Cibávit illum Dóminus pa-

ne vite & intellectus. Et qui manducat, Glória Patri. Et qui manducat. *Benedicito.* Ad societatem.

Lectio ix.

Quare plias quæso cogitationes suscipias studiosè sanctæque vivas, & benedictionem participes: quæ (mihi crede) non mortem solum, verum etiam morbos omnes depellit. Sedat enim, cum in nobis maneat Christus, savièntem membrorum nostrorum legem: pietatem corroborat, perturbationes animi extinguit, ægròtos curat, collisos redintegrat, & sicut pastor bonus, qui animam suam pro ovis bus pòsuit, ab omni non erigit casu.

Te Deum laudamus. 12.

MENSE. JANUARIUM.*In tertio Nocturno.*

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

*Lectio vij.**Cap. 6. f.*

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 26. in Joan. sub finem.

Cum cibo & potu id appetant homines, ut neque esuriant, neque sitiunt: hoc veraciter non præstat, nisi iste cibus & potus, qui eos, à quibus sumitur, immortales & incorruptibiles facit; id est, societas ipsa sanctorum; ubi pax erit, & unitas plena atque perfecta. Propterea quippe, sicut etiam ante nos hoc intellexerunt homines Dei, Dominus noster Jesus Christus corpus, & sanguinem suum in eis rebus commendavit, quæ ad unum aliquid rediguntur ex multis. Namque aliud in unum ex multis àncnis confluit. Denique jam exponit quomodo id fiat, quod loquitur: & quid sit manducare cor-

pus ejus, & sanguinem bibere.

*R. Qui manducat. ccix.**Lectio vij.*

Qui manducat carnem meam, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo. Hoc est ergo manducare illam escam, & illum bibere potum, in Christo manere, & illum manentem in se habere. Ac per hoc, qui non manet in Christo, & in quo non manet Christus, proculdubio nec manducat spiritaliter carnem ejus, nec bibit ejus sanguinem, licet carnaliter & visibiliter premat dentibus sacramentum corporis & sanguinis Christi: sed magis tantæ rei sacramentum ad iudicium sibi manducat & bibit, quia immundus præsumpsit ad Christi accedere sacramenta, quæ aliquis non dignè sumit, nisi qui mundus est; de quibus dicitur: Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt.

*R. Misit me vivens. ccix.**Lectio ix.*

Sicut, inquit, misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: & qui manducat me, & ipse vivet propter me. Ac si diceret: Ut ego vivam propter Patrem, id est, ad illum tamquam ad majorem referam vitam meam, exinamento mea fecit, in qua me misit. Ut autem quisquam vivat propter me, participatio facit, quæ manducat me. Ego itaque humiliatus vivo propter Patrem: ille erectus vivit propter me. Si autem ita dictum est Vivo propter Patrem, quia ipse de illo, non ille de ipso est: sine detriménto æqualitatis dictum est. Nec tamen dicendo: Et qui manducat me, & ipse vivet propter me: eandem suam, & ipse vivet propter me: eandem suam, & nostram æqualitatem significavit, sed gratiam mediato-
ris ostendit.

Te Deum laudamus. 13.

MEN-

MENSE. FEBRUARIO.*In tertio Nocturno.*

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

*Lectio vij.**Cap. 6. f.*

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea verè est cibus: & sanguis meus verè est potus. Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 27. in Joannem, circa med.

Diximus, fratres, hoc Dominum commendasse in manducatione carnis suæ, & potatione sanguinis sui, ut in illo maneamus, & ipse in nobis. Manemus autem in illo, cum sumus membra ejus: manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, unitas nos compaginat: ut compagine unitas, quæ facit, nisi charitas? Et charitas Dei unde? Apóstolum interroga. Charitas, inquit, Dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctum, qui datus est nobis.

*R. Qui manducat. ccxj.**Lectio vij.*

Ergo spiritus est, qui vivificat: spiritus enim facit viva membra: nec viva membra spiritus facit, nisi quæ in corpore, quod vegerat ipse spiritus, invenerit. Nam spiritus qui est in te, ó homo, quoniam constas ut homo sis, numquid vivificat membrum quod separatim invenerit à carne tua? Spiritum tuum dico animam tuam. Anima tua non vivificat, nisi membra, quæ sunt in carne tua: unum si tollas, jam non vivificatur ex anima tua, quia unitati corporis tui non copulatur.

*R. Misit me vivens. ccxj.**Lectio ix.*

Hæc dicuntur, ut amemus unitatem, & timeamus separationem. Nihil enim sic debet for-

midare Christianus, quam separari à corpore Christi. Si enim separatur à corpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus, non vegetatur spiritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, spiritum Christi non habet, hic non est ejus. Spiritus ergo est, qui vivificat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locutus sum vobis, spiritus & vita sunt. Quid est, spiritus & vita sunt? Spirituales intelligentia sunt. Intellexisti carnaliter? Etiam sic illa spiritus & vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudamus. 13.

MENSE APRILIS*In tertio Nocturno.*

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

*Lectio vij.**Cap. 14. d.*

In illo tempore: Dixit Jesus Pharisæis parabolas hanc: Homo quidam fecit cenam magnam, & vocavit multos. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papæ.

Homilia 36. in Evangelia.

Hoc distare, fratres charissimi, inter delicias corporis & cordis solet, quod corporales deliciae, cum non habentur, grave in se desiderium accendunt: cum verò avide eduntur, comedentem prout in fastidium per satietatem vertunt. At contra spirituales deliciae, cum non habentur, in fastidio sunt; cum verò habentur, in desiderio, tantòque à comedente amplius esuriunt, quantò & ab esuriente amplius comeduntur. In illis appetitus placet, & experientia displicet: in istis appetitus vis est, & experientia magis placet. In illis appetitus saturitatem, saturitatem fastidium generat: in istis autem appetitus sa-

turitatem, saturitas appetitum patit.

Qui manducat meam. ccvij.

Lectio viij.

Agent enim spirituales deliciae desiderium in mente, dum satiant: quia quanto magis earum sapor percipitur, eo amplius cognoscitur quod avidius ametur: & idecirco non habita amari non possunt, quia earum sapor ignoratur. Quis enim amare valeat quod ignorat? Proinde Psalmista nos admonet, dicens: Gustate & videte, quoniam suavis est Dominus. Ac si aperte dicat: Suavitatem ejus non cognoscitis, si hanc minime gustatis: sed cibum vitae ex palato cordis tangite, ut probantes ejus dulcedinem, amare valeatis. Has autem homo delicias tunc amisit, cum in paradiso peccavit: extraxit, cum os a cibo aeternae dulcedinis clausit.

Misit me vivens. ccix.

Lectio ix.

Unde nos quoque nati in hujus peregrinationis ariditate, huc fastidiosi jam venimus, nescimus quid desiderare debeamus. Tantoque se amplius fastidii nostri moribus exaggerat, quanto se magis ab esu illius dulcedinis animus elongat. Et eo jam internas delicias non appetit, quod eas comedere, diu longaque desuevit. Fastidio ergo nostro tabescimus, & longa inediae peste fatigamur. Et quia gustare intus nolumus paratam dulcedinem, amamus foris miseri famem nostram.

Te Deum laudamus. 13.
MENSIBUS MAJO ET JUNIO.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 6. f.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judaeorum: Caro mea verè

est cibus: & sanguis meus verè est potus. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tractatu 26. in Joannem, post med.

Hic est panis, qui de caelo descendit. Hunc panem significavit manna, hunc panem significavit altare Dei. Sacramenta illa fuerunt: in signis diversa sunt, sed in re, quae significatur, paria sunt. Apóstolus audi: Nolo enim vos, inquit, ignorare fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuerunt, & omnes mare transierunt, & omnes per Moysen baptizati sunt in nube, & in mari: & omnes eandem escam spiritalem manducaverunt. Spiritalem utique eandem, nam corporalem alteram: quia illi manna, nos aliud: spiritalem verò, quam nos, sed patres nostri, non patres illorum, quibus non similes sumus, non quibus ille similes fuerunt. Et adjungit: Et omnes eundem potum spiritalem biberunt. Aliud illi, aliud nos, sed specie visibili quidem, tamen hoc idem significante virtute spiritali. Quomodo enim eundem potum? Bibebant, inquit, de spiritali, sequente petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus. Petra Christus in signo, verus Christus in verbo, & in carne. Et quomodo biberunt? Perennis est petra de virga bis. Græmina percussio, duo ligna crucis significat.

Qui manducat meam. ccvij.

Lectio vij.

Norunt fideles corpus Christi, si corpus Christi non negligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vivere de Spiritu Christi. De Spiritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intelligite fratres mei, quid dixerim. Homo es, & spiritum habes, & corpus habes. Spiritum dico, qui anima vocatur, quæ

quæ constat quod homo es: constat enim ex anima & corpore. Habes enim spiritum invisibilem, corpus visibile. Dic mihi, quid ex quo vivit? Spiritus tuus vivit ex corpore tuo, an corpus tuum ex spiritu tuo? Respondet omnis qui vivit: qui autem hoc non potest respondere, nescio si vivit. Quid respondet omnis qui vivit? Corpus utique meum vivit de spiritu meo. Vis ergo & tu vivere de Spiritu Christi? In corpore esto Christi.

Misit me vivens Pater. ccvij.

Lectio ix.

Numquid enim corpus meum vivit de spiritu tuo? Meum vivit de spiritu meo, & tuum de spiritu tuo. Non potest vivere corpus Christi, nisi de Spiritu Christi. Inde est, quod exponens nobis Apóstolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O sacramentum pietatis, o signum unitatis, o vinculum charitatis! Qui vult vivere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accedat, credat, incorporetur, ut vivificetur. Non abhorreat a compagne membrorum, non sit putre membrum quod resecati mereatur, non sit distortum, de quo erubescatur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: hereat corpori, vivat Deo de hoc. Nunc laboret in terra, ut postea regnet de caelo.

Te Deum laudamus. 13.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Sapientia edificavit sibi domum miscuit vinum, & posuit mensam, alleluia. Psalm. Dominus regnavit cum reliquis. 14. Antifa. Angelorum escæ nutritivi populum tuum, & panem de caelo prestavit eis, alleluia. Antifa. Pinguis est panis Christi, & præbebit delicias

regibus, alleluia. Antifa. Sacerdotes sancti incensum & panes offerunt Deo, alleluia. Antifa. Vincenti dabo manna absconditum, & nomen novum, alleluia.

Capitulum. 1. Cor. 11. e.

Fratres, Ego enim accepi a Domino quod & tradidi vobis, quoniam Dominus Jesus in qua nocte tradebatur, accepit panem, & gratias agens fregit, & dixit: Accipite, & manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem.

Hymnus.

Verbum supernum prædians, Nec Patris linquens dexteram, Ad opus suum exiens, Venit ad vitam vesperam.

In mortem a discipulo

Suis tradendus æmulis, Prius in vitæ ferculo Se tradidit discipulis. Quibus sub bina specie

Carnem dedit & sanguinem; Ut duplicis substantiæ Totum cibaret hominem.

Se nascens dedit solum, Convalescens in edulium, Se moriens dat in præmium.

O salutaris Hostia, Quæ caeli panis ostium! Bella præmunt hostilia, Da robur, fer auxilium.

Uni trinoque Domino

Sit sempiterna gloria,

Qui vitam sine termino

Nobis donet in patria.

Amen.

Y. Posuit fines tuos in pacem.

B. Et adipe frumenti satiat te.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum panis vivus, qui de caelo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum, alleluia.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirabili passionis tuæ memoriam reliquisti: tribue quasumus, ita nos Corporis & Sanguinis tui sacra mysteria venerari; ut redemptionis tuæ fructum in nobis iugiter sentiámus. Qui vivis & regnas, &c.

Ad Primam.

R. br. Christe Fili. **V.** Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam, Antiphona. Angelórum escá. **Capitul.** Fratres, Ego enim accépi. ccxij.

R. br. Panem cœli. **V.** Dedit eis. Panem. **V.** Panem Angelórum manducávit homo. Dedit eis. Glória Patri. Panem. **V.** Cibávit illos ex ádipe fruménti. **R.** Et de petra, melle saturávit eos.

Ad Sextam, Antiphona.

Pinguis est panis.

Capitulum.

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec veniat.

R. br. Cibávit illos. **V.** Ex ádipe fruménti. Cibávit. **V.** Et de petra,

melle saturávit eos. Ex ádipe fruménti. Glória Patri. Cibávit. **V.** Edúcas panem de terra. **R.** Et vinum lætifícet cor hóminis.

Ad Nonam, Antiphona.

Vincénti.

Capitulum. 1. Cor. 11. f.

Quicumque manducáverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indigné, reus erit corporis & sanguinis Dómini.

R. breve. Edúcas. **V.** Panem de terra. Edúcas. **V.** Et vinum lætifícet cor hóminis. Panem de terra. Glória Patri. Edúcas. **V.** Pósuit fines tuos pacem. **R.** Et ádipe fruménti satiáte te.

In secundis Vesperis omnia dicuntur sicut in primis Vesperis.

V. Panem de cœlo præstitisti eis. **R.** Omne delectaméntum tuum habentem.

Ad Magnificat, Antiphona.

O sacrum convívium, in quo Christus sumitur: recóllitur memoria passionis ejus: mens implétur grátia: & futúra glória nobis pignus datur, alleluia.

Oratio. Deus, qui nobis. ut sup.

OFFICIUM CONCEPTIONIS B. MARIE VIRGINIS,

Quod Benedictus XIII. quodlibet Sabbato anni (extra Adventum, Quadragesimam, Sabbata Vigiliarum, & Quatuor Temporum) non impedito Festo novem Lectionum etiam translato, ritu Duplici recitari concessit universo Clero Saculari & Regulari, in omnibus Regnis, Dominis, & Ditionibus Cæsareæ Majestatis subjectis extra Italiam.

Omnia ut in Festo Conceptionis præter ea, quæ hic sunt propria sed tempore Septuagesimæ & Sexagesimæ omittitur ubique Alleluia: tempore autem Paschali, in quo tres Psalmi cujuslibet Nocturni dicuntur sub una Antiphona, ad Invitatorium, Antiphonas, **V.** & **R.** ad Matutinum additur unum Alleluia; ubi non habetur: ad **R.** vero brevia Horarum adduntur duo Alleluia, & ad **V.** unum.

AD VESPERAS.

Antiphona. Conceptio gloriósa, eum reliquis de Laudibus cxxvij. Psalmi consueti de Sancta Maria, ut in Officio Parvo. cxxiv.

Capitulum. Eccli 24. b.

AB initio, & ante secula creata sum, & usque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus. Ave maris stella. cxxxvj. **V.** Conceptio Sanctæ Mariæ Virginis. **R.** Cujus vita in clyta cunctas illustrat Ecclesiás.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gloriósæ Virginis Mariæ Conceptionem dignissimam recolámus, quæ & Genitricis dignitatem obtinuit, & virginalem pudicitiam non amisit.

Oratio.

FAmulis tuis, quasumus Dómine, cœlestis grátie munus impartire: ut quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exórdium, Conceptionis ejus votiva Commemoratio pacis tribuat incrementum. Per Dóminum, &c.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Conceptionem Virginis Mariæ celebrémus: Christum ejus Filium adorémus Dóminum, Psalmus, Venite, exultémus. 2. Hymnus. Quem terra. Antiphonæ & Psalmi Nocturnorum, ut in ejus Officio parvo. cxl.

In primo Nocturno.

V. Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ. **R.** Inténde, prospère procède, & regna.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

R. j. Concepta est beatá Virgo Maria ex progénie David: Per quam salus mundi credentibus apparuit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. **V.** Conceptionem beatæ Mariæ Virginis cum gaudio celebrémus. Per quam. **Benedictio.** Unigénitus Dei Filius.

R. ij. Beatissimæ Virginis Mariæ Conceptionem devotissimè celebrémus: Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dóminum Jesum Christum. **V.** Cum jucunditate Conceptionem beatæ Mariæ Virginis devotissimè

ce-